

Til
Thorvaldsen

ved

hans Ankomst med Fregatten *Rota*.

17-9

1838

Thorvaldsens Museums

ARKIV.

Mel. Vi Somend gjør ei mange Ord.

Paa Danskes Vei til Ros og Magt
Vi hilse Dig, hvis Hæder
Har Fædrelandets Hæder bragt
Til Verdens fjerne Stæder.
Da Hjertet under Nordens Pol
Dig sendte Længsels-Sukke,
Da drog du fra din varme Sol
Hid til din kolde Vugge.

Fregatten heiser Kongeflag,
Den stolt vor Stolthed bringer,
Den gynger sig med Velbehag,
Den slaaer med sine Vinger;
Og Nereus Döttre titte frem
Af Söens dybe Vande,
For Ham at see, som, skjult for dem,
Kan deres Billed danne.

Hiin gamle, gyldne Morgenstund
De drage sig til Minde,
Da Skjönhed steg fra Havets Bund
Og fødtes som Gudinde.
Og see! paa Havets hvide Skum
Idag med Ham de mödes,
Hvis Tanke har for Skjönhed Rum,
Og lod den atter födes.

Og Bölgen jubler anden Gang
Og höit mod Skibet stormer,
Og om dets Concha toner Sang
For Ham, den Gudeformer;
Og Danskes Vei til Ros og Magt
Nu förer Danskes Vrimmel
Mod Ham, som Danmarks Navn har bragt
Til Glands paa Kunstens Himmel.

J. L. Heiberg.

